Я вчуся в осені втрачати...
Лети, лети, зів'ялий лист!
Який це дивовижний хист –
Своїх утрат не помічати.

І що там весен хороводи,
і що там літа зелен-шовк?
Навчилась осінь у жінок
Такої зрілої погорди.

О віри кладочко хистка
Над прірвою розчарування
Освітить осені зітхання
Надія першого листка.